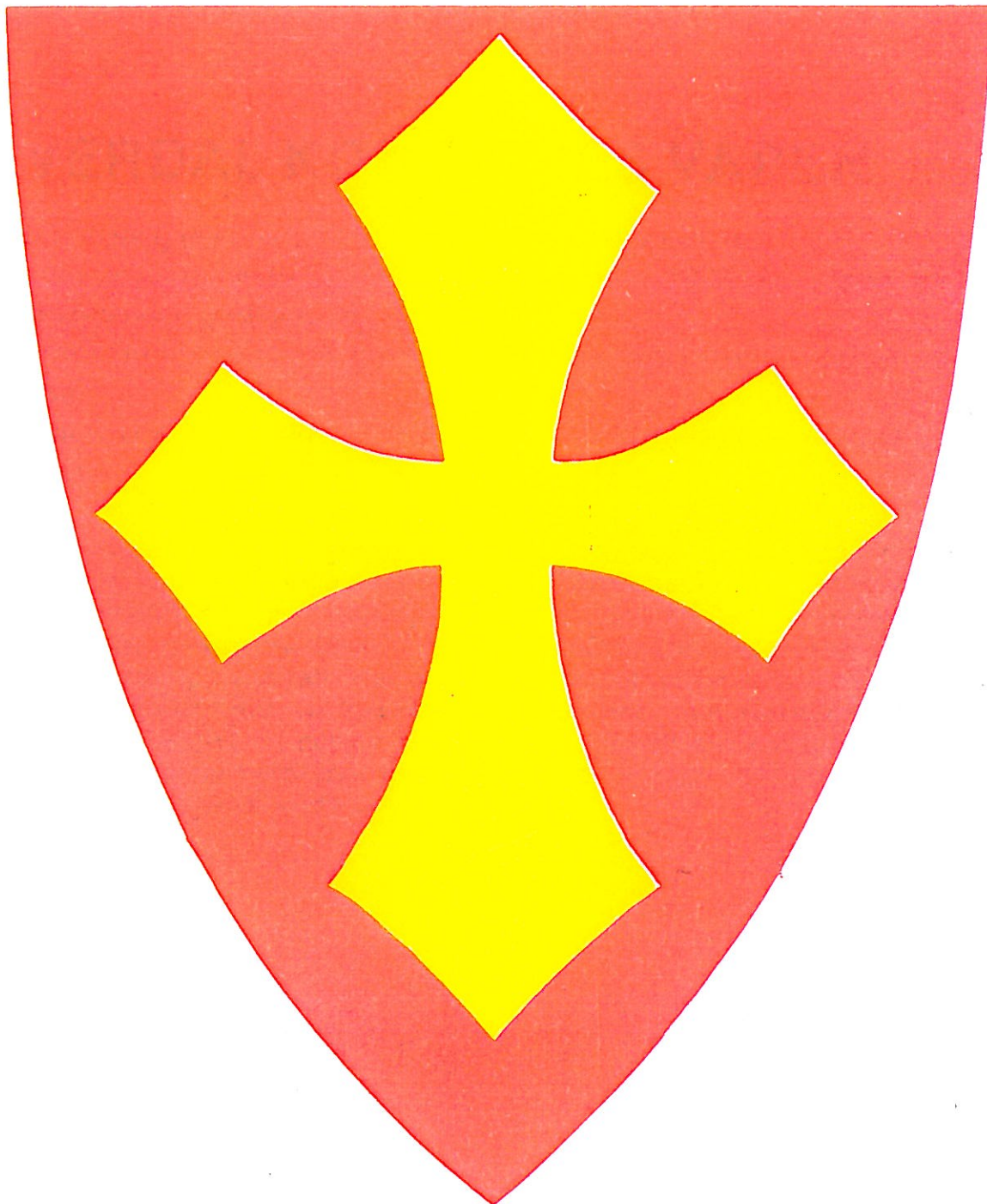

VERDAL KOMMUNES VÅPEN

**Med regler for bruken av kommunens våpen, flagg og segl,
fastsatt av kommunestyret 24. mars 1976.**

VERDAL KOMMUNES VÅPEN

Ved kongelig resolusjon 15. desember 1972 er bestemt:

«Verdal kommunestyres vedtak 1. november 1972 om våpen for Verdal kommune godkjennes.

Verdal kommunes våpen blir: På rød bunn et gull kors, utbøyd og tilspisset.

Verdal kommunes flagg blir: På rød bunn et gult kors, utbøyd og tilspisset.»

Våpnet er valgt ut fra kommunens tidlige historie. I slaget på Stiklestad i Verdal i 1030, som ga et vendepunkt i Norges historie, skal kong Olav Haraldsson og hans menn etter tradisjonen ha ført korsmerkede skjold. Et altermaleri fra Trøndelag (nå i Nidaros domkirke) viser Olavs inntog i Verdal og hans fall. Her er kongeskjoldet rødt med et gult kors, og kongens skjold har, til forskjell fra de andres, den særegne form, utbøyd og tilspisset, - i senere tids terminologi kalt *croix clechée* eller *croix urdée*. Denne korstype opptrer i heraldikk etter ca. 1200 relativt sjelden, men er typisk for Olavs tid.

REGLER FOR BRUK AV VERDAL KOMMUNES VAPEN, FLAGG OG SEGL

1. Verdals kommunes våpen (våpenskjold og flagg) er etter kgl. resolusjon 15. desember 1972: På rød bunn et gull (gult) kors, utbøyd og tilspisset. Illustrasjonene som her gjengis viser de godkjente skjold- og flaggtegninger som er vedlagt resolusjonen, og tegninger til et kommunalt segl og et banner.
2. Begrepet kommunens våpen omfatter foruten de to hovedformer skjold og flagg også enhver annen heraldisk form som man finner det praktisk å fremstille våpnet i, t. eks. som banner, fane, vimpel, plakett m.v.
3. Kommunen eier våpnet i enhver form og har bruksretten. Bruken, formene og deres kvalitet bestemmes og kontrolleres av formannskapet.
4. Hovedregelen er at våpnet bare kan brukes av kommunen og de kommunale administrasjoner og institusjoner under utøvelsen av kommunal virksomhet.
5. Våpnet bør mest mulig bli brukt med sine **farger**, slik det alltid er tilfelle når det har flagg- eller faneform, og som **også** i størst mulig utstrekning bør skje når det brukes i **skjoldform**, t. eks. på eller i eller ved kommunens bygninger, på grense- eller veiskilt, som eiermerke på kommunens vogner, på gjenstander av en viss representativ verdi, tjenesteuniformer, ordførerkjede, gaveplaketter m.v. På dokumenter, brev og konvolutter og trykksaker kan skjoldet brukes med eller uten fargene, - det vil si, med fargene så vidt det er mulig. Ved fargebruk er gull eller gult ensbetydende.

Våpnet bør stå både på kommunens vanlige brevark, konvolutter og trykksaker og på diverse mer spesielle og seriøse dokumenter, som ansettelsesbrev, eksamensbevis, obligasjoner, hjemmelsbrev eller andre verdipapirer m.v.

Om våpnet i segl og stempler se nedenfor punkt II.
6. Generelt gjelder at våpenskjoldet skal ha plass øverst og forrest eller øverst på midten i forhold til annet billedutstyr eller tekst, t. eks. på trykksaker og dokumenter, og hvor ellers slik sammenstilling forekommer. Som regel bør kommunevåpnet stå så fritt som mulig. Størrelsen må ikke bli for liten, og formen må stå ren og skarpt for øyet. Ved eventuell sammenstilling med rikssymbolene har disse rang foran kommunevåpnet.
7. Våpnet kan ikke tillates brukt i varemerker eller kommersiell reklame eller liknende.

Derimot kan det fritt gjengis til undervisning eller belæring eller til ren dekorasjon under slike forhold at bruken ikke kan misoppfattes som representerende kommunal institusjon eller tiltak.

Tvilstilfelle avgjøres av ordføreren.

Fremstilling og salg av suvenirer som inneholder våpnet kan bare foregå med samtykke av formannskapet og det vil da bl.a. måtte tas hensyn til kvalitetsmessig standard og plassering.

8. For kommunens bruk av sitt flagg gjelder følgende: Ved kommunehuset bør det være to flaggstenger, og likeledes - dersom det kan høve med plass m.v. - ved andre kommunale institusjoner. Der hvor man har to (eller flere) flaggstenger skal nasjonalflagget og kommuneflagget være heist samtidig (førstnevnte til høyre, sett ut fra inngangen, det andre til venstre). Det vil si: Når nasjonalflagget heises på offentlig flaggdag skal også kommuneflagget heises, - og når kommuneflagget heises for å markere en lokal anledning, skal også nasjonalflagget heises. Institusjoner som har bare én flaggstang kan ved de lokale anledninger heise kommuneflagget, men ikke på de offentlige flaggdager, da skal stangen ha nasjonalflagget, fordi rikssymbolene har høyere rang enn kommunens.

Ordføreren avgjør ved hvilke slags lokale anledninger man bør heise kommuneflagget, - t. eks. ved kommunestyremøter, kommunale valg, jubileer, stevner og andre tilstelninger hvor kommunen er engasjert, utstillinger, fullførelse av bruer, veier, byggverk, eller ved viktige besøk, t. eks. av kongehuset eller regjeringen, av delegasjoner fra andre kommuner eller land. Dersom vedkommende kommunale institusjon anser det naturlig, kan kommuneflagget også tillates brukt ved åremålsdager, dødsfall, gravferd.

Flagget kan ved kommunale tilstillinger nyttes til dekorasjon i form av bordflagg, og da enten i normal flaggform eller formet hengende banner fra tverrstang, jfr. nedenfor.

9. Våpnet kan ha form av «hengende banner» (lang vertikalstrakt rød duk med det gule kors øverst, se illustrasjon, lengden kan varieres etter behov). Dette banner kan nyttes som spesialform ved festlige anledninger, t. eks. på flaggstenger langs en gate, ved utstilling eller idrettsplass, og da gjerne alternerende med det norske flagg eller eventuell annen heraldisk oppstilling. Tvilstilfelle om anledningen berettiger at kommunens banner blir brukt avgjøres av ordføreren. - Banneret kan også henges loddrett på vegg.
10. For mobilt kommuneflagg eller fane med kommunevåpnet gjelder følgende: Bærbare kommuneflagg, eller faner (korte, hengende bannere) som bare inneholder kommunevåpnet (gult kors på rød duk) og intet mere, kan med samtykke av ordføreren tillates ført i

opptog ved stevner av større private eller halvoffisielle foreninger, t. eks. ved møter med liknende organisasjoner fra andre kommuner.

11. De kommunale segl og stempler utføres etter mønster av ordførerseglet (se ill.) og skal inneholde våpenfiguren, det utbøyde og tilspissede Olavs-kors, og en skriftring. Korset står fritt (uten skjoldinnfatning) innenfor omskriften, og denne løper som på en urskive i klokkeviserens retning fra 1- til 23-tallet. Omskriften skal gi navnet på den institusjon som bruker seglet eller stemplet, og er ansvarlig for dokumentet. Fargen på stempelavtrykkene kan være svart eller rødt.

Som normalstørrelser fastsettes diameter 57 mm (stort fargestempel), 45 mm (mellomstort til daglig bruk), 35 mm (lite stempel til daglig bruk) og 33 mm (lakksegl). Skriftbehandlingen varieres med brede bokstaver i korte omskrifter, smale bokstaver i lange omskrifter, og korset bør alltid ha størrelse så det fyller ut plassen innenfor skriftringen slik som vist i den her gjengitte segl-tegning.

I annonse i dagspresse o.l. kan man bruke våpenskjoldet som innledende signatur (øverst og forrest eller øverst på midten), men ønsker man i somme tilfelle heller å gjengi institusjonens segl, må dette plasseres nederst ved underskriften.

De skriftlige aktstykker innledes med skjoldet og avsluttes med seglet (når det er behov for å bruke segl). Gjengivelse av segl kan altså ikke danne brevhode, segl kan bare brukes til avslutning, idet seglets karakter er å danne bekreftende underskrift.

Ved enkelte høytidelige dokumenter kan brukes et farget oblatsegl, dvs. et papirsegl med preg (relieff) og gule bokstaver, gult kors på rød bunn, og lagt på rød og gulsnor som gjennomdrar dokumentet.